

BOYUN EĞME

AKP basına kayyım atadı: İmamlar iktidarda basın tüpçüde • Sf3

soL Haber: Halka gerçekleri söylemek için • Sf4

HAFTALIK SİYASİ GAZETE • 30 MART 2018 CUMA • 1 TL

DOĞAN GİTTİ, YALANI KALDI

GERÇEK BAŞKA YERDE

TEKELCİ MEDYANIN İPİYLE KUYUYA İNİLMEZ

“Gazeteciysen boyun eğmeyeceksin, boyun eğersen gazeteciym demeyeceksin”

İnternet sansürü, basın ve televizyon kanallarının gerici hükümet cenderesinde “gazetecilikten arındırılması”, medyada yaygın, hukuksuz ve zalimce gelen işten atmalar, gazeteciler üzerinde artan ekonomik baskular ve patron zorbalıkları...

Ve bunların AKP – Cemaat kardeşliği altında sergilenen Ergenekon müsameresine basının da dahil edilmesiyle pekişmesi. Gazete, televizyon ve haber sitesi ofislerinde hayata geçirilen “düzmece CD”leri koy, ‘elinle koymuş gibi’ bul oyunları.

Bunların yoğunlaştığı bir dönemde gazeteciler yurtdışında yazdığımız slogana büyük ilgi gösterdiler.

Sloganı başı dik taşıyanlar en başta soL’a emek veren gazetecilerdi. Çoğu gazetecinin yarı yaşında, gazetecilik kariyerine değil, sınıf mücadelesini taşıdıkları gazeteciliğe belki yeni başlamışlardı.

Her mesleğin bir “onuru” vardır. Bu onuru taşımayanlar, mesleğin tekniğinde de diskalifiye olurlar. Lakin sömürü düzeni, mesleğin bu meslek onuruna in-

dirgenmesine de izin vermez. Meslek öyle ya da böyle ekme parasıdır. Ne kadar onurla taşırırsanız taşıyın, ücretli kölelik düzeninin kurduğu kafesin içindedir. Ve bazen kendilerine “meslekte onur ödülleri” takdim edilen kapitalist meslek erbabı için onur yüksek tirajda, reklam gelirlerinde, örtülü desteklerle ulaşılan piyasa tekelliğinde cisimleşir.

Gazetecilikte de artık iki sınıf var: Medya patronları ve onların yüksek maaşlı kalemleriyle basın emekçileri.

Çok değil 20 yıl önce işçiler, sendikacılar ya da sosyalist parti temsilcileri bir basın açıklaması yapacakları zaman sıklıkla söze “değerli basın mensupları” diye başlardı. Zamanla bunun yerini “değerli basın emekçileri” aldı. “Basın”, eylemlere, fabrika önlerine, basın açıklamalarına makineleri ve not defterleri ile giden emekçilerden çok, onların yazdıkları haberleri kuşa çevirip bastırarak medya patron ve müdürleriydi. Artık daha kesin bir ayırım var. İster “bağımsız” görürsün, ister yandaş, halkın gerçeklerini kuşa çevirmek için bile derlemeye pek yanaşmayan bir “tekelci medya” var, bir de gazeteciliğini politik mücadeleyle birleştirmiş düzen karşıtı yayınlar. Tekelci medyada

meslek onurunu koruyarak ekmeğini kazanmaya çalışan emekçiler var, bir de kariyerist hokkabazlar.

Doğan Medya, el değiştirdi. “Aydın Doğan’ın da gitmesiyle basın artık tamamen tek ses ve sarayın basını” diyenlere şaşıyoruz! Tekelci medya, düzenin, devletin medyası. Aydın Doğan’ın milyarlık varlıkları ucuza bırakmasına üzülme! Delirmedik daha. Aydın Doğan’ın hokkabazlıkla doldurduğu gazetesi tüm den sarayın eline geçince “bağımsız haberden ve gerçeklerden yoksun kalacağımızı” düşünmek. Yok artık!

Doğan Medya, AKP dizayn edilirken, AKP sandıktan çıkarılırken ve AKP başka hiçbir hükümete tanınmamış bir krediyle iktidarını sürerken üzerine düşeni yaptı. El değiştirmeden önce de bunu yapmayı sürdürüyordu. El değiştirme kararı da bu misyonun sona erdiği değil, bir kez daha yerine getirilişidir.

Bağımsız medya bir yalandır. Sermayeden bağımsız olmak, işçi sınıfının yoluna bağlı olmak demek. Ve tersi: Bağımsızlık emekçilerin siyasal mücadelesinden bağımsızlıksa, bu sermayeye bağlı olmak demek.

Biz işimize bakalım. Gerçeğe ulaşmak, gerçekleri anlatmak ve gerçekleri örgütlemek için bizim kendi “bağımsız” araçlarımız var.

DEMİRÖREN ALDI DOĞAN BIRAKTI; AYNI TAS AYNI HAMAM...

Tekelden tekele hürriyet

Doğan Grubu'nun Demirörenlere satışının iktidarın önümüzdeki seçimleri kazasız belasız tamamlaması için yapıldığı söyleniyor. Bu görüş Doğan'ın hükümete muhalif olduğunu varsayıyor. Hâlbuki Doğan teslim bayrağını çoktan çekmişti. Düzenin has gazetesiydi Hürriyet. Zaten esas sahibinin devlet olduğu söyleniyordu. Belki de hâlâ öyle. Büyük bir tekel çöktü ve yerine büyük bir tekel kuruldu.

Aydın Doğan tıpkı medyasını devrettiği Erdoğan Demirören gibi hem çok bilinen hem hiç bilinmeyen bir "iş adamı"... Yükselişlerindeki hız, biyografilerindeki diğer verilerle çelişki içinde. Varlıklarını ve servetlerini büyük ölçüde uygun zamanda uygun yerde bulunmalarına borçlu bu iki adam Türk basın tarihinin önde gelen iki patronu oldu.

Aydın Doğan Gümüşhaneli. İstanbul Yüksek İktisat ve Ticaret Mektebi çıkışlı. İş hayatına okul yıllarında atılmış. İşi nakliyecilik, müteahhitlik, otomobil, ticari araç, iş ve inşaat makineleri ile ilgili işler. 1970 yılına kadar zahirecilik ve ecza depoculuğu gibi işlerle uğraşmış. Birkaç yıl sonra İstanbul Ticaret Odası ve Odalar ve Borsalar Birliği yönetiminde yer almış. Milliyet'i satın alana kadar ne gören var ne de varlığından haberdar olan. Tuhaf bir rastlantı; Milliyet Yayın Yönetmeni Abdi İpekçi öldürüldükten sonra Milliyet'i, Hürriyet yayın Yönetmeni Çetin Emeç öldürüldükten sonra Hürriyet'i satın aldı.

Abdi İpekçi, 1 Şubat 1979'da, Mehmet Ali Ağca tarafından düzenlenen bir suikast sonucu hayatını kaybetmişti.

Doğan, Milliyet'in sahibi olmadan önce (8 Ekim 1979) başkanlığını Ercüment Karacan'ın yaptığı "yeni" yönetim kurulunun üyelerinden biriydi. Sanki birileri onu gazete patronluğuna hazırlamıştı. Milliyet, onun patronluğu altında düzenin önde gelen gazetelerinden biri haline geldi.

Çetin Emeç, 7 Mart 1990'da işine gitmek üzere İstanbul, Suadiye'deki evinden çıktığı sırada şoförü Sinan Ercan'la birlikte öldürüldü. Emeç, Hürriyet Gazetesi yönetim kurulu üyesi ve yazarıydı.

Emeç'in ölümü ve üzerindeki baskılar yüzünden gazetenin sahibi Erol Simavi Hürriyet'i satmaya karar verdi. Gazeteye talip olanlardan biri ünlü medya patronu Robert Maxwell'di. Erol Simavi Hürriyet'in yüzde 49'unu Maxwell'e satma hazırlığındaydı. Sonra ani bir kararla bu satıştan vazgeçti. Robert Maxwell, 5 Kasım 1991'de, Kanarya Adaları'nın açıklarında seyreden yatından düşerek kayboldu. İki gün sonra cesedi bulundu.

Simavi, üç yıl sonra gazetenin yüzde 25'ini 16 milyon dolara

Erol Aksoy'a sattı. Fakat Aksoy'un iflas etmesi üzerine 1994'te Hürriyet'e Milliyet'in sahibi

28 ŞUBAT KORKUSU MU?

Aydın Doğan'ın bu satışta 28 Şubat davasına dâhil edileceği korkusuyla rıza gösterdiği iddiaları satış sırasında çokça dile geçirildi. Bu iddiaların sağlam dayanaklardan yoksun olduğunu söylemek gerek. Aydın Doğan bugün olduğu gibi o gün de bazı manşetleri baskı nedeniyle attığını beyan etmişti. İlgili komisyona da konuyla ilgili ifadesini vermişti. 28 Şubat davası halen görülmeye devam ediyor. Bu davada herhangi bir mahkûmiyet kararının çıkması bile şüpheli. Ortada bir darbe yok ki suç olsun. Tek bir sebebi olabilir bu satışın. AKP'nin son hamleyi kazasız belasız yaparak, ülkede yeni bir rejim kurmasının önünü açmak. Hem 80'ini aşmış bir adamı içeri atarak ne elde edebilirsiniz ki?

Aydın Doğan'ın ortak olduğu Milliyet'in bir eski yöneticisine göre Aile, yıllar evvel Milliyet ve Vatan'ı Aydın Doğan'dan satın alarak gazetelerin için boşalttı ve gazeteciliği bitirdi. Bu hizmetlerinin karşılığı olarak TOTAL ile mükafatlandırıldı. Şimdiki görevi Hürriyet'in içeri boşaltmak. Ama Hürriyet'in içi uzun zamandır boştu zaten. Son iki yıldır bütünüyle iktidar partisi bülteni gibi çıkıyordu gazete.

Bu satışın en önemli yanı ise belki de Doğan Haber Ajansı'nın el değiştirmesi. Alanı ve satanı da iyi tanıyan gazeteci Derya Sazak da bir söyleşisinde buna dikkat çekiyor. DHA, her şeye rağmen Türkiye'de mevcutlar arasında en bağımsız ajanstı. Devletin resmi ajansının karşısında seçim sonuçlarını aktarabilen bir mecraydı. Bu satışla seçimle ilgili bilgi almanın kanallarından biri daha iktidarın denetimine geçmişti oldu.

AKP DÖNEMİ YÜKSELİŞ VE DÜŞÜŞ

Aydın Doğan, medya desteğiyle AKP iktidarının kuruluşunda da çok etkili olmuş, Tayyip Erdoğan'a güçlü bir destek vermişti. Fakat Tayyip Erdoğan güçlendikçe Aydın Doğan'ın bu medya gücünü kirmaya kalkışacaktı.

İlk hamle gurubun iki önemli gazetesinin Milliyet ve Vatan'ın AKP baskısıyla el değiştirmesi oldu. Bu iki gazete AKP'ye yakın Demirören gurubuna satıldı. Demirörenlerin gazete patronluğu olaylı başladı. Erdoğan'dan yediği fırça ile yaptığı temizlik sonrasında bu iki gazete hızla tiraj kaybederken, ancak patron desteğiyle ayakta durabiliyorlar. Buna rağmen Demirörenler Hürriyet ve ek-lentilerini de satın aldı. Zarar etmek için değilse neden bilinmiyor.

Şimdilik görünen şu: AKP bir medya patronunu indirdi, diğerini bindirdi. Son zamanlarda bir hack olayının açığa çıkardığı gibi iktidar ile ilişkiler konusunda aile içinde de derin bir parçalanma vardı. Damat aileyi AKP'ye gammazlıyor, arkadan iş çeviriyordu.

Belli olan şey şu: Aydın Doğan'ın gazetecilik dışında kazanç sağladığı başka bir işi yoktu. Petrol Ofisi'ni, bankasını satmış ve yeni bir yatırım da yapmamıştı. Yani son satışla birlikte bir anlamda Aydın Doğan patronluktan da tasfiye oldu.

Demirören Holding ise Doğan Medya'yı satın alarak Türkiye medyasının yüzde

70'inden fazlasına sahip oldu. Bazı iddialara göre satış şaibeli. Saray bastırıldı aldı. Bazı iddialara göre ise satış bu yaz erken seçim olacağına göstergesi. Seçime giderken Doğan grubunun elinden medyasını almak iktidar için önümüzdeki seçimleri kazasız belasız tamamlama amacını taşıyor. Bütün bunlar Doğan'ın muhalif olduğu varsayımı üzerinde duruyor. Hâlbuki Doğan teslim bayrağını çoktan çekmişti.

Düzenin has gazetesiydi Hürriyet. Zaten esas sahibinin devlet olduğu söyleniyordu. Belki de hâlâ öyle. Büyük bir tekel çöktü ve yerine büyük bir tekel kuruldu.

Büyük bir tekel çöktü ve yerine büyük bir tekel kuruldu.

HEMA İŞÇİLERİ İŞLERİNİ GERİ İSTİYOR

Bartın'da HEMA AŞ'de çalışan maden işçileri, işten çıkarma girişimine karşı işyeri önünde başladıkları eylemlerine devam ediyor. 148 işçiye önce, "ücretleri ödeyemiyoruz" diyerek çıkışların verileceği söylendi, işçilerin itirazı üzerine işçiler ücretli izine çıkarıldı. Şirket yöneticileri ile yaptıkları görüşmelerde işlerine geri dönmek istediklerini ve bunda kararlı olduklarını ileten işçiler, ücretlerinin ve diğer haklarının da kendilerine ödenmesini talep ediyor.

AYDIN DOĞAN 1936 KELKİT / GÜMÜŞHANE

1936 yılında Gümüşhane'de doğdu. Lise öğrenimini Erzincan'da tamamladı. Üniversite eğitimine İstanbul Yüksek İktisat ve Ticaret Mektebi'nde devam etti. 1958 yılında kendi şirketini kurdu. Nakliyecilik, müteahhitlik, lastik, bisiklet, radyo, ticari araç, iş ve inşaat makineleri tüccarlığı yaptı. Sonra zahirecilik ve ecza depoculuğu ile uğraştı. Koç ailesinin bayılığını ve İnan Kırac'ın desteğini alarak başarılı oldu. 1974'den sonra da İstanbul Ticaret Odası Meclis ve Yönetim Kurulu Üyeliği'nden sonra Türkiye

Odalar ve Borsalar Birliği Yönetim Kurulu Üyeliği yaptı. Medya sektörüne 1979 yılında Milliyet Gazetesi'ni satın alarak girdi. Türkiye Gazete Sahipleri Sendikası Başkanı oldu. Kurduğu Doğan Medya Grubu ile Posta, Hürriyet, Milliyet, Radikal, Fanatik, Referans, Vatan ve Turkish Daily News gazetelerini; ayrıca Kanal D, Star TV, CNN Türk'ün de içinde bulunduğu 21 televizyon kanalını bünyesine kattı. Petrol Ofisi'ni satın alarak büyüdü. Medya Holding bünyesinde de 50'nin üzerinde şirketin sahibiydi.

AKP BASINA KAYYIM ATADI

İmamlar iktidarda basın tüpçüde

Doğan Medya el değiştirdi. Satışta kullanılan Katar kaynağı nedeniyle Doğan Medya'nın gerçek sahibinin Demirörenler olmayabileceği yönünde söylentiler dolaşiyor. Kuşku hep var. Zaten Demirörenlerin böylesine tehlikeli bir alışverişe neden razı olduğu da büyük bir soru işareti. Birkaç yıl önce iki küçük gazete yüzünden kimyası bozulan bu aile her nasılsa basının tamamının sahibi oldu. Böylece Türk Basın tarihinde bir dönem kapandı.

RTÜK kuşatması, sansür yasası, OHAL derken... Sonunda AKP basınıla sorununu topyekûn el koyarak çözdü. Zaman zaman iktidarın başını ağrıtan Doğan Medya artık iktidarın tüpçülerinin. Alışveriş, hep olduğu gibi hızlı başladı ve hızlı bitti. Ve hep olduğu gibi alışverişte dönen paranın kaynağı belirsiz. Söylentilere göre kaynak Katar'da bulundu. Katar AKP için çok önemli bir ülke. Ne zaman ülkede büyük bir operasyon için para gerekse Katar kaynakları yardıma koşuyor. Orada AKP'nin kullanımına açık dipsiz bir para kuyusu var. İktidara yakın gazeteler, kullanılan Katar kaynağı nedeniyle Doğan Medya'nın gerçek sahibinin Demirörenler olmayabileceği yönünde bir kuşku oluştuğuna dikkat çekiyor. Kuşku hep var. Zaten Demirörenlerin böylesine tehlikeli bir alışverişe neden razı olduğu da büyük bir soru işareti.

2014'te, AKP ile Cemaat arasındaki savaş kıyasa sürerken Başbakan Erdoğan

ile Milliyet ve Vatan gazetelerinin sahibi Erdoğan Demirören arasında geçen konuşmanın ses kaydından beri Demirören Grubu'nun basını almak konusunda ayak sürüdüğü biliniyor. Zamanın başbakanı Tayyip Erdoğan Milliyet gazetesinin 28 Şubat 2013'te yayınladığı "İmralı zabıtları" manşetine öfkelenmiş ve gazetenin patronu Demirören'i arayarak fırçalamış. Başbakan'a "patron" diye hitap eden gazete patronu ise manşeti atanları kovup hatayı düzeltme sözü veriyor. Demirören, konuşmanın sonunda "Nasil girdim bu işe" diyerek ağlamaya başlıyor.

Milliyet'te Hasan Cemal, Can Dündar, Genel Yayın Yönetmeni Derya Sazak ve Yayın Koordinatörü Tahir Özyurtseven'in kovulmasında Başbakan - Demirören diyalogunun doğrudan payı olduğu anlaşılıyor. Zaten bir süre sonra Erdoğan, Balıkesir mitinginde adı geçen gazetecileri doğrudan hedef alıyor. Başbakan'ın tepkisi üzerine bu gazeteciler kovuluyor. O günden sonra bir daha ne Milliyet'in ne de Vatan'ın adı duyuluyor. Yani aslında Milliyet ve Vatan gazeteleri iktidarın bülteni haline gelmiş oluyor. Bu hizmetin bedeli ise oldukça yüksek. Demirören Enerji Grubu, son yıllarda ciddi bir şekilde yayıldığı akaryakıt sektöründe yüzde 7,4; LPG sektöründe ise yüzde 22 oranında pazar payına sahip.

PARA KATAR'DAN GELDİ

Demirörenlerin Doğan Medya alışverişinin gerçek öznesi olmadığına değin derin kuşklar var. Erdoğan Demirören ve Aydın Doğan ile yakın ilişki içinde olduğunu söyleyen Nagehan Alçı'nın yazdığına göre satışta bazı karanlık noktalar var. Alçı, Demirören'in Doğan Grubu'nu hükümetin Katar sermayesi vasıtasıyla satın aldığı iddiası için, "Paranın detaylı bir dökümünü ve alınan kredileri vs. açıklamalıdır" diyor. İddialara göre Aydın Doğan satışta Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın isteğiyle rıza gösterdi. Aydın Doğan ile Cumhurbaşkanı Erdoğan bir süre önce Beştepe'de baş başa görüştüler ve satışa karar verdiler. Yani Doğan medyasının asıl sahibi parayı Katar üzerinden aktaran saray. İş alemi, paranın Katarlılara ait olduğunu ve Demirörenlerin yediemin olarak orada durduğunu düşünüyor.

Zaten Doğan Medya'ya biçilen değer de bu tür bir alışveriş için komik bir rakam. Basına yansıyan bilgilere göre satış 1 milyar 100 milyon dolar işletme değeri ile oldu, borçların indirilmesiyle 890 milyon dolara gerçekleşti. Hâlbuki bu guruba daha birkaç yıl önce 4 milyar lira vergi cezası kesilmişti. Bir de elimizde örnek bir satış var. Sabah-ATV ikilisi 2007'de Çalık gurubuna devlet zoruyla 1,1 milyar Dolara satılmıştı. Yani Doğan Medya ucuz gitti. Birkaç yıl önce iki küçük gazete yüzünden kimyası bozulan Demirören ailesi her nasılsa basının tamamının sahibi oldu. Böylece Türk Basın tarihinde bir dönem tamamıyla kapanmış oldu.

ÇOK MAL HARAMSIZ OLMAZ

Eskilerin bir sözü var: çok laf yalansız çok mal haramsız olmazmış. Az zamanda böylesine zenginleşen ailenin servetinin kaynağı hakkında karanlık noktalar var. Bunlardan biriyle ilgili iddia, Erdoğan Demirören'in 1978 yılında İstanbul Halkalı'da cesedi yakılmış olarak bulunan Rum asıllı iş adamı Yorgi Papadolos'un varlıklarına el koyarak zenginleştiği. Bazı istihbarat belgelerine geçen bu iddiaya göre Arşimidis şirketinin kurucusu Papadolos'un katili de bizzat Erdoğan Demirören. Bu iddia Eski MİT daire başkanı Mehmet Eymür'ün hazırladığı ünlü MİT Raporu'nun eklerinde yer alan istihbarat notları ve sorgulama tutanaklarında geçiyor. Bu belgelere göre Vural Arıkan, Necdet Çobanoğlu ve Adnan Başer Kafaoğlu ile birlikte Arşimidis şirketine müşavir olarak görev yapan Demirören mafyanın da yardımıyla diğerlerini azlederek şirketin mallarına el koyuyor. Çok tartışılan ve pek çok davaya konu olan MİT Raporundaki bu iddialara karşı Demirörenlerin hukuki bir girişimde bulunup bulunmadığı ise bilinmiyor.

AKP GAZ VERDİ

Likit petrol gazı dağıtım yapmak için 53 yıl önce kurulan Demirören Grubu bugün 4 ana iş kolunda faaliyet gösteriyor. Demirören Petrol ve Gaz Grubu, Türkiye'nin ilk ve en büyük entegre tüplü gaz ve otogaz şirketi Milangaz'ın yanı sıra Likid Gaz, Mutfak Gaz, Güneş Gaz, Demirören Tüp AŞ ve M Oil Petrol'ün sahibi. Milangaz, Oto LPG sistemlerinde sektörün öncülerinden. Demirören bünyesinde faaliyet gösteren Parsat Piston da alanındaki lider firmalardan biri.

Azerbaycan'da faaliyetlerine ağırlık veren Demirören, Azerbaycan'ın en büyük petrol dağıtım şirketi Azpetrol'ün ve bölgenin en büyük ağır sanayi fabrikalarından Azerelektroterm'in de sahibi.

1958'de İstanbul'da Etiler'de kurulan Ata Koleji de Demirören grubuna ait. Kemer Country ve Lidy Yapı A.Ş. de holdingin iştiraklerinden.

Demirören, faaliyet gösterdiği bu iş kollarının yanı sıra farklı sektörlerle yönelik ihalelere de giriyor. Van'da 1.7 milyon dolara dolun tesisi kurdu. İçme suyu sondajı, havuz inşaatı gibi ihaleler alan Demirören, son olarak İstanbul Deniz Otobüsleri (İDO) ihalesine girmiş ancak ihaleyi alamamıştı.

Türkiye'de yıllardır faaliyet gösteren Demirören Grubu'nun adı İstiklal Caddesi'nde inşa ettikleri Demirören AVM ile sıkça duyulur olmuştur. İstiklal Caddesi'nin tarihi ve kültürel dokusunu hiçe sayarak hızla yükselen inşaat her türlü hukuksuzluğa da beraberinde getirmiştir.

M ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR

27 Mart/Batman

TP Şelmo petrol sahasında çalışan 35 yaşındaki taşeron işçi Kazım Canpolat elektrik arızasını gidermek için çıktığı direğin devrilmesi sonucu kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. İş cinayetini gören işçiler "Ağaç direkler en az 120 cm çukura dikilmesi gerektiği yerde sadece 60 cm kazılmış. Arkadaşımız direğin üzerine çıkar çıkmaz düştü. Üstelik dikilen direk daha önce başka yerde kullanılmış eski bir direkti" diyerek tepki gösterdi.

27 Mart/İstanbul

Başakşehir Şehir Hastanesi inşaatı Şantiye alanına beton getiren Oyak Beton'da pompa yağcısı olarak çalışan Sinan Bayraklı, basınç sonucu patlayan beton pompasının suratına gelmesiyle yaşamını yitirdi.

26 Mart/Konya

Günelikli ev işçisi Raziye Topçu (44), cam silerken dengesini kaybetti ve birinci kattaki pencereden düştü. Boyunu kırılan Topçu, hayatını kaybetti.

22 Mart/Uşak

Uşak'ta beş katlı bir inşaatın çatısında iskele kurarken dengesini yitirip düşen iki işçiden Mehmet Özdemir (38) yaşamını yitirdi, diğer işçi Arif Acun (27) ise ağır yaralandı.

21 Mart/Bursa

İnegöl Mobilyacılar Sanayi Bölgesindeki bir mobilya imalathanesinde, elindeki demir çubukla bina dışındaki aspiratörün bacasını temizlemeye çalışan Aşır Doğaner (35) yüksek gerilim hattına kapıldı ve pencereden zemine düştü. Doğaner ağır yaralandı.

21 Mart/Bursa

İnegöl'de bir fabrikada üzerine kimyasal madde dökülen Mehmet Özbek (46) yaralandı. Özbek, içinde kimyasal madde bulunan kazanın kapağını açtı. Kazandaki tazyik nedeniyle üzerine kimyasal madde dökülen işçinin vücudunun tamamı yandı.

SAMANALTI / Sait Munzur

SERMAYEDEN BAĞIMSIZ, EMEĞİN TARAFINDA

Halka gerçekleri söylemek için

soL, internet yayıncılığının dinamik ve her gün yenilenen doğasını kavrayan ama tekellerin sermayenin medya operasyonlarından bu mecranın da payını fazlasıyla aldığı görmezden gelmeyen bir haber sitesi. Ülkenin en eski internet yayınlarından olan soL, ilk günden beri hamleler yaparak ilerledi. Geçtiğimiz günlerde soL Yayın Kurulu imzasıyla yayınlanan bir çağrı metniyle, soL'da yeni bir hamle ilan edildi.

“Halka yalan söylemek suçtur!” soL, bu mottoyla her gün gerçekleri halka ulaştırıyor. Kocaman bir yalan balonuna dönüşen medyaya karşı halktan, emekçilerden yana önemli bir habercilik, yayıncılık mecrası. Ancak son gelişmelerle çok daha açık hale geldiği üzere, yalancılık neredeyse bir medya kuralı haline gelirken halktan, emekçilerden yana yayıncılığı güçlendirmek, etki alanını genişletmek üzere çok güçlü bir yeni hamle ihtiyacı bulunuyor.

Türkiye'nin siyasi tablosu yalancılığı daha aleni hale getiriyor. Hiç kuşku yok. Ancak yeni medya mecralarıyla birlikte tüm dünyada yalanın, manipülasyonun arttığı bir süreçten geçiliyor. Artan dijitalleşmeyle birlikte okur/takipçi trafiği kaygıları, sosyal medya yönlendirmeleri, haber bombardmanı altında manipülasyondan kaçınmak zorlaşıyor. Basılı yayınların hakim olduğu dönemde emekçilerden yana yayıncılık açısından en büyük tehlike izole ve etkisiz kalmaktı. Bugün “erişim” olanaklarının büyümesine kapılıp büyük kir okyanusunun parçası

olma tuzağına düşmek önemli tehlikelerden biri haline geldi.

AKP'YE YANDAŞ OLMAMAK YETMİYOR

Yalanların yanında hiç söylenemeyenler, söylenemeyenler de var. Haber değeri taşıyan pek çok gelişme, iktidar yandaşlığı, korku, sermaye angajmanı ve ne yazık ki kafa karışıklığı gibi farklı nedenlerle mevcut pek çok medya kanalında yer bulamıyor. Siyasi iktidarı eleştiren ancak sermayeyle, düzenle doğrudan ya da dolaylı

bağlara sahip bir dizi yayın da ideolojik bulanıklığı artırıyor.

Peki emekçilerden yana yayıncılığın “yalan dünya”dan ayrışması çok mu zor? Aslında belli ilkelere yaslanması durumunda hiç değil.

Sermaye düzeni, gelişen teknoloji ve artan erişim olanaklarıyla birlikte daha fazla yalana, daha büyük çarpıtmalara, daha karmaşık ideolojik mekanizmalara ihtiyaç duyuyor. Eğlence sektörünü de kapsayarak medya, haber üretmek, aktarmaktan uzaklaşıp her şeyi “sanallaştırmaya” odak-

lanıyor. Bu koşullarda “bağımsız yayıncılık” için “sermayeden bağımsızlık” önemli bir ön koşul haline geliyor. Eski dünyanın dengeleri içinde belli bir alan bulabilen “tarafsız” ya da “kurallı” yayıncılığın bugünün dünyasında karşılığı kalmamış durumda.

Bir ezberin tamamen geride bırakılması gerekiyor. Alternatif ya da bağımsız yayıncılık “tarafsızlık” anlamına gelmiyor. Sermayeye karşı emekten yana, gerici karşılarında aydınlanmacı, anti-emperyalist, yurtsever olduğunu açıkça ilan eden, gerçeklerden hareket ederken tarafını bu ilkelere üzerinden tarif eden bir yayıncılık çizgisini güçlendirmeye ihtiyaç var.

BAĞIMSIZ HABERCİ NE KADAR BAĞIMSIZ?

Sermayeden bağımsızlık için bir sermaye grubunun doğrudan ya da dolaylı finans etmediği bir yayın olmak yetmiyor. Sermayenin karşısında emekten yana taraf olmak, eşitlikçilik, her tür sömürü ve ayrımcılığa karşı olmak alternatif yayıncılığın yaslanması gereken ana ilkelere biri olarak öne çıkıyor.

İlkel yayıncılık, yukarıda sıralanan başlıklarda bütünlüklü ve tutarlı bir yaklaşım anlamına geliyor. İşçi haklarından bahseden, kadına yönelik şiddeti haberleştiren, eğitimdeki gerici uygulamalar konusunda hassas ama uluslararası sermayeden, dengelerden kopmayan bir yayıncılık hiç de yabancıımız değil. Tersini düşündüren bir dizi öğeye rağmen sermayeden bağımsız da değil.

Medyanın büyük ölçüde siyasi iktidarın enstrümanı haline geldiği, sermayeden kopamayan ama iktidar karşıtlığı üzerinden kendine alan yaratabilen bir kulvarın bulunduğu bir ülkede emekçilerden yana yayıncılığa duyulan ihtiyaç artıyor. soL bu sorumluluğu üstlenecek, yalandan bıkan, yorulan kitlelerin doğrularla buluşmasını sağlayacak bir hamleyi yapacak birikime sahip. Daha iddialı, cesur, etkili bir yayıncılık için hamle yaparken aşağıdaki konularda okurlarımızın, soL dostlarımızın da daha fazla katkı ve desteğini bekliyoruz.

- Daha fazla soL haberi üretmek, emekçilerden, halktan yana özgün haber sayısını artırmak, haber kalitesini daha ileri taşımak.
- Gündemi soL'dan belirlemek, haberleri soL bakışıyla okumak, değerlendirmek.
- Habercilikte yalan, sansasyon, magazin dilinin parçası olmamak, soL'a sızmasına izin vermemek.
- Okur-muhabir katkısına daha fazla alan açmak.
- Sahte uzmanlarla yayılan yalanların karşısına bilim insanlarının, araştırmacıların, gerçek bilgi sahiplerinin görüş ve değerlendirmelerini koymak.
- Trafik yönlendirmeleri, sosyal medya tepkilerini süzerek değerlendirmek.
- Halktan yana, dürüst basın emekçilerinin katkısını artırmak.
- soL'a inanım, soL'da kalın...

soL Haber Yayın Kurulu

soL DERGİ 5. SAYISINA HAZIRLANIRKEN

Gerçekleri anlatmak, onları savunmak, yalanların ve yalanın hakimiyetinin karşısına gerçeklerle çıkmak... Bunlar komünistlerin yayıncılık alanındaki çabalarının merkezinde duruyor.

Yine bu çabaların merkezinde görülmesi gereken bir başka şey ise gerçekliği anlamak. Olup bitenleri iyi takip etmek, olaylar arasındaki

ilişkileri görebilmek, özette savunuculuğunu yaptığımız düzenin yalanlarına karşı bayraklaştırdığımız gerçekliği kavramak...

Bunun için, aktif bir habercilik çalışmasıyla yetinmek mümkün değil. Güncel olanın, hızlı akanın takip edilmesi gerçekliğe yaklaşmak için her zaman yeterli olmuyor. Hatta bazen bu çaba yanıltıcı sonuçlar da verebiliyor.

Teorik çalışmalarla, soyutlamalar ve “bilimle” aktüel bilginin desteklenmesi anlamlı olabilir. Fakat bu da boşluğu doldurmuyor.

Güncel olanın, süreç bilgisi ile; tek tek olgu, olay ve kişilere dair “haberlerin” kurum, yapı ve sınıf çözümlenmeleriyle tamamlanması yayıncılığın, haberciliğin ve düşünce üretiminin bu boşluğu tamamlayacak unsuru.

soL Dergi, bir dijital yayın platformunun sağladığı malzeme zenginliğini de kullanarak bu işi yapıyor diyebiliriz.

Boyun Eğme matbaaya gittiği sıralarda soL Dergi'nin 5. sayısı için hazırlıklar da sürüyordu.

Şiddetle tavsiye ediyoruz: Bugün abone olun, ilk 4 sayıyı beşinciye beklemeden okuyun. Başladınız mı duramayacaksınız zaten.

Gerçeğin onu yazanlara ve okuyanlara ihtiyacı var.

